

Digitales Brandenburg

hosted by Universitätsbibliothek Potsdam

Sefer Mivhar ha-peninim

Ibn-Gabirol, Shelomoh Ben-Yehudah
הדויה-זב המלש, לוריבג זבא

Be-Tshernovits, 615 = 1854

رسومه رعش

[urn:nbn:de:kobv:517-vlib-12379](#)

שער ההכרה

ו אמר הדעתן מדבר הדברים ומגע אל תכלית המעשה
ו אמר הראה על דעת האדם בחזרתו . ולא נגמרה
אמונת האדם . עד שנגמרה דעתו : ו אמר ראי למשכיל
שיהא מכיר את זמנו . ו ישרר את לשונו : ו מתעסך
בעניינו : ו אמר כתוב האדם מורה על שכלו . ו ישלווח
מורה על עצתו : ו אמר בשיסופר לך על צדק האדם
אמור האיך דעתו : ו אמר מצפין דעת האדם בתוך
כתביו : גלויה בבחינה : ו אמר דעת האדם נראה
בעסקיו . ו רעד מזול האדם במניו :

שער המוסר אמר החכם היה בן מי שתרצה קנה
המוסר : כי אין נשרש מבעל
מוסר : ו אמר אין אהוב להפכף . ואין אמונה לעבד .
ולא מנוחה לחמדן : ואין סלסול לכביי : ולא חבורה
לכען : ו אמר איזה מהגיא מבני אדם . אמר מי שהניח
המוחרים

פירוש

כל דבר הגעזה על ידו : דעתו . ו יכילת חמונתו : זמנו . גזר קו
מהעמק בסיס נס הכריות : ו מהעמק בעניינו . כי גיעת קолос נමום
ונדרך הרץ מזכחת עון : כתוב האדם . על ידי כתביו : ו ישלווח .
והם כוונת חכם מורה על עונת האצלח : אמור . כלומר מלול הירק
דעתמו . כי יס חסיד טוטה : מצפין דעת האדם . חמלה בחוק כתביו :
ו גלויה . כלומר לגלווח מוחו מלפני חלי בבחינה . להבחין כל תיבת
ומיננה : בעסקיו . במצוות ליכר בסוף כוונת חכם . ו רעד . לדעת מזול
הולדס : במניו . במניו ו פקייה סחתת ידו . מה כוונת מיניג הוא עוזה סודרי
כעובי וככלה מזול עוב ומלאים צו :

שער המוסר היה בן מי שתרצה . הן סחפה בן עזיר והוא נן
טוי . לרייך להקה לקינות מוסר : נשרש . בטוב :
אין אהוב . הן סוס הדר הוגב לח הקפכף : ואין סלסול . זכוכ
ליחס כiley . קמוץ ו עיו רעה : ולא חבורה . הן מדר מתחבר לכען :
הטנייע . מל כליהם : מי שהניח המוחרים . כל מוחרים כע לסת הפס
ונחמו

שער דבון

ט

המזהרים ואחו דרכְ הקצָרה : ואמֵר די בנסיוֹנות מוסֶד .
יבתַהְפּוֹכוֹת הַיְמִים תַובְחָת : וּבְמִדּוֹת מֵשָׁהָדָע עַמְלָ
וַיְדִיעָה : וְאָמֵר הַדְּעָתָן לֹא יִבְקַר מֵשָׁהָא כְּבָד עַלְיוֹ . וְלֹא
יַסְפֵּר בָּאוֹנִי מֵשָׁאַיְנוּ מַאיְנוּ אַלְיוֹ : וְאָמֵר שַׁהְדָעָתָן כַּשָּׁהָא
מַבְקָר מֵשָׁהָא כְּבָד עַלְיוֹ אַיְנוּ שָׁוֹנָה לְבָקָרוֹ : וְהַשׁוֹטָה
אַיְנוּ מַרְגִּישׁ בְּבִזְיָוָן : וְאָמֵר הַנְּסִיוֹנוֹת אֵין לְהַם חֲכָלָת .
וְהַדְּעָתָן מוֹסִיףְ בְּהַן דָעַת . וְאָמֵר מֵשָׁאַיְנוּ שָׁוֹמָעַ דָבְרִיךְ
סַלְקָק מַעַלְיוֹ אַמְרִיךְ : וְאָמֵר מֵשִׁיפְסּוֹק עַלְיךְ דָבְרִיךְ .
אֶל תַסְפֵר עַמְיָכִי אֵין לוֹ מַסְכָר : וְאָמֵר מֵשִׁירָאָה
לְאָסִיר אֶת נְפָשָׁו : אֶל יָאָשִׁים מֵשָׁאַיְנוּ שָׁוֹמָעַ אַלְיוֹ :
וְאָמֵר מֵשָׁאַיְנוּ מַקְבֵל מַסְכָר . אַבְדָ וְנַעֲכָר : וְאָמֵר
הַמַּוְכָר מַעֲבִיר מַהְדָעָתָן שְׁכָרוֹת . וַיּוֹסִיףְ לְשׁוֹטָה
שְׁכָרוֹת כְּמוֹ שְׁהִיּוּ מוֹסִיףְ לְבָעֵלְיָה הַעֲנִים רָאָות וּלְעַטְלָה
עַוּרָוָן : וְאָמֵר לְעוֹלָם לֹא יִשְׁבְתִי וַיַּרְאָתִי שָׁאָקִים מִמְנוּ
לְזֹוּלָתִי

פִירּוֹשׁ

ואחו דרכְ הקצָרה . כלומר סַמְקָר נִפְצָז מַהְלָוָה . בנסיוֹנות כִּיכְבָּס
מַנְסָה לְמוֹטו בִּיסְרוֹין : וּבַתַּהְפּוֹכוֹת הַיְמִים . סַלְדָס רָמָה מֵהַיְלָה יְסָס
לְזָקָם מַמְנוּ תַּכְחָת : וּבְמִרְוֹת . לְלִמּוֹד מַהְוָתָ טֻבוֹת : מֵשָׁהָדָע .
סִיטָעָמוֹ יְדִיעָה טֻבוֹת מַסְתָמָה מַחְנָכָג צָנוּב : לֹא יִבְקַר . נִגְמָן לְנַדְקָר
וְלַחֲרָפְיִי מֵסָקוֹן כְּכָל עַלְיוֹ וְהַיְיָוָחָן בְּקָרְבָתוֹ : מֵשָׁהָא כְּבָר
עַלְיוֹ . צָרָמָה סַכְנָה עַלְיוֹ וְהַיְיָוָמָנִיר לוֹ פְנִיס : אַיְנוּ שָׁוֹנָה לְבָקָרוֹ
עוֹד . אַכְלָה הַצּוֹעָה לְיַיְוָוָרְנִיכָי : הַנְּסִיוֹנוֹת . וּקְרוֹתָה הַזְּמִינָה סַכְנָן קְכָבָס
מַנְסָה לְתַכְרִיוֹת : מוֹסִיףְ בְּהַן דָעַת . לְעַבְדוֹ לְתַכְרִיוֹן : דָבְרִיךְ .
דָבְרִי מַסְכָר : סַלְקָק . כָּסֶר : מֵשִׁיפְסּוֹק עַלְיךְ דָבְרִיךְ . זְהִיָּוָמְמִינָן
לְצָמוֹעָן כָּל דְנַרְיךְ לְהַצִּיב עַרְסָ זְמוֹעָן : לְאָסִיר אֶת נְפָשָׁו . מַלְכָתָן צָעַטָן
הַרְכָעִים : אֶל יָאָשִׁים וּכְוֹן יְוָלָז זֶה נִמְלָא הַמְּקוֹזְזָן וּקְזָזָן (לְפִנְסָה בָ) קְזָעָט
לְעַמְקָן וּכְוֹן : שְׁכָרוֹת . כָּלּוֹמֶר דָעַת מַעֲוָרָפָח : כְּמוֹ וּכְוֹן רָאָות .
כָּן מוֹסִיףְ אַמְסָר לְדַעַתָן הַיִסְרָתָן דְרָכִים : וּלְעַטְלָה עַוּרָוָן . כָּן לְכָסִיל
סַהְלָק כְּמוֹנָן מוֹסִיףְ עַוּרָוָן : לֹא יִשְׁבְתִי . בָמְקוֹס גְדוֹלִים וּלְמַיְמָתִי

תַּהְלָקָנָרָק

שער המוסר

לזולתי . . . ואמר הזהר מראש המושבות : כי הוא מוישב נסעה : ואמיר המוסר מוסף סכלה הסכל . . . והסכל משען למשכיל : . . . ואמר ראי לאדם שידה בוחר בארכע' . . . שידבר הטוב שבדברים ושיאין הטוב כשיידברו עמו . . . ושיסבוח פנים למי שיפגע . . . וילמד לשונו לדבר טוב : וшибרח מהארבע' . . . מלדבר עם הבסיל . . . ומחלוקת עם עקש . . . ומהחוליק לשון לנבל . ומחבורת המשחיתת : . . . ואמרה אל האכיל מאבלך למי שאינו פונה : . . . ואמר מי שירבה שחקו ימעט מורהו : ואמר מתי יהיה המוסר רע מהפקדו . . . בשירבה המוסר ויחסר ויהיו מואכימים שיטיף דבר האدب על שעלו . ואמר טוב לסביר שוטה מהצוי שוטה . . . רצה לוכר שוטה שרצו להראות עצתו שהוא דעתן : . . . ואמרו חבמי הodo . . . אל תדרוש החברים מבלי אמונה . ולא העולם הבא מבלי מעשה . . . ולא אהבת נשים מבלי מוסר . . . ולא תועתק בחזקתו זולתק : . . . ואמר מי

פירוש שיטוף

טהלטך לקוס מקומי לשבדו סמכונך : מראש המושבות . . . במקומות גדולים : נסעה . . . טהנטך יסע מצס : משען . . . ואיך : בארכעה . . . דבריס : למי שיפגע . . . לכך ימו בצלס . . . ומחלוקת עם עקש . . . בלם טלט למלחוק עס מי סקום עקס וועוד נל דבריו : ומהחוליק . . . להתינן : המשחיתת . . . נאש מכתה . . . למי שאינו פנה . . . הלייסס ומיו רוה דנו . . . ויס מפרטים : אל תאכל מאבלך . . . נלומר גל מהמר דבריך למי סהנו רוה לזומען : שחקו . . . טהרכה שחוק וכחול עס קדרו קוו ציינן ביהם : ימעט מורהו . . . זיין מי זיך מאכו הלא יהי נקל בעיניס . . . מהפקדו לפקוו קומנו לנני האלס : בפיירבה המוסר ויחתר . . . כל המתבל וביינו . . . סיינו מואסיס לדברי מוסרי וקומריס כי היינו מן האפער שיטיף דבר הדר בסמוריו על בכלו כל זה סיימר . . . כי זה כום בוטה ומין רפואה למכחו : מבלי אמונה . . . טפלך הפס נחונס . . . כבכדרה קווינך עמascus לא . . . ימקבכו הילך כמו כן בלחונס : מעשה . . . עוב : מבלי מוסר . . . ליסרט ויהן .

שער המוכר

טז

שישיקל הדברים ששמע . יבין את הספרים : ואמר
מי שמנעו מהמורים ישבח עצתו השכל : ואמר
נתח באנשי השכל והנדיבות וסוך עליהם ותתחבר
למשכיל שאינו נדיב והשמר ממנו . וזהויל' בשבלו .
וברח מכלי השומה :

שיעור הוהננה אמר החכם ההנאה שבמדות
מגעת את בעלייה אל מעלות
המרחות : ואמר כי אריסטוטלוס כתב אל אלכסנדרו
מוקהן משול בעם ורדה עליהם מהטבתך להם . ותני
אל אהבתם . כי מושליך בעם בהטבתך להם . טוב
משתמשול בהם בהברחתך . כי מה מועיל קניון הגופים
אר קניון הוא : קניון הלבבות . כי בשתקנה הלבבות
ברטבתך . ניטים הגופים עמהם . ודע כי העם
בשוויכלו לומר יעשו . השתדל שלא יאמרו . תנצל
מאשר יעשו : ואמר בשתנאגנו בני אדם : תנאגנו
נדיביכי

פירוש

וים מורהך על הס . וכך לך ימץלו לך . ויזיר : שישיקל הדברים
שמע . נבון חוכמוות יבין סאר-ציו : מהמורים . ומספק דעתך
שרהו לו לקויס נפצו : ישבח עצתו . טענכם כזה פכלו טעםך לך ויקי
ולך יערנו עזן כמותרות ורכזו קמאלcis: בטח . וסתחרר : זהנדיבות.
נדיב הצע"פ צהינו מצאיל כל לך : שאינו נדיב . מף צהינו . נדיב
והשמר ממנו . רק יועל לך פכלו . סתלמוד ממנו חכמה :

שיעור הוהננה ההנאה שבמדות . טמיאיג עליות במדות
ממיות וישראל עס כל הדר : מהטבתך .
כלומר שתראה לפתוות לנכס מליך על ידי שתמיעך עmass ממנהג קמדיות.
ולא תימרס כרידי ובעול כד : קניון הגופים . צוזן על ידי קהרם
סעריך לארחות לך . וככינו פמייך ולכדו כל עמו : אך קניון . הטעב וסכנות
כח קניון הלבבות : ודע כי העם . קגרה בפרק : בשוויכלו לומר
יעשו . כלומר כמו . סיוכלו לומר בלוננס . ובפיהס להביע עליך רעה .
צפיפות